

# Baharı Beklerken

– AhmetÇELİK · 30 Ocak 2019

---

Gelecek korkusuyla biz oynarken kör ebe  
Ağustosta titrerdim son baharı beklerken  
Gece gündüz her vakit dersimiz muhasebe  
Ben muradıma erdim son baharı beklerken.

Burcu burcu kokarken hafif ıslak topraklar  
Hücreler tekrar doğar yeşil çalar yapraklar  
Tefekkürle seyret bak sanki geçmişi aklar  
Bir sürgünle gönderdim son baharı beklerken.

Her mevsim yılda bir kez bilirdim ve susardım  
Düşman kin ve nefreti ben sevgimi kusardım  
Dilim damağım kurur muhabbete susardım  
Yutkunur laf geverdim son baharı beklerken.

Beyin kol çalıştı bin bir umutla doldum  
Dallarım kalınlaştı meyveli ağaç oldum  
Ruhum aşka alıştı artık huzuru buldum  
Biraz ketum severdim son baharı beklerken.

Gönül denen denize bir arzuyla uymuştum  
Mutluluk çoğalmış sanki öyle duymuştum  
Aydınlık her sabahı tan yerine koymuştum  
Nefsi canla everdim son baharı beklerken.

Ayık insan nur gibi bense gaflete dalar  
Herro merro diyerek oltayı suya salar  
Atalar öyle demiş “Bal tutan parmak yalar”  
Hep bağrımı döverdim son baharı beklerken.

Kimi zehir saçarken kimi şeker dilleri  
Kalbiyle bağlı olan yakın eder milleri  
Anladım hepsi aynı bunlar Âdem halleri  
Tek dostumu överdim son baharı beklerken.

30.01.2019

Ahmet elik

Saat:12.27